

CAatalogus sancto//rum [et] gestor[um] eor[um]

Petrus <de Natalibus>

Lugduni, 1508

De sanctis Fereolo [et] Ferutione martyribus. Cap[itulum]. cxx.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-70797](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-70797)

De sanctis in mēse iunij occurrētibus Fo. cxxxvii.

etis pendebat: quem leproso ad tergendū concessisse asserbat. Inuenerunt hominē: qui luto pascebatur: capillis operum. Tandem per bonum suum procuratorem: de quo dictum est ad paradysum terrestrem post septennium perducti sunt. Et capientes de fructibus et gemmis ibidem repertis: euasis multis periculis deo duce incolumes ad propria redierunt. Ubi Brandanus postmodum episcopus ordinatus est. Et post virtutum merita ad christum migravit. viij. kalendas iulij.

De sanctis Vito Modesto et Crescentia martyribus. Cap. cxxvii.

Vitus: modo

Vitus et crescentia martyres sub Diocletiano imperatore in sicilia martyrio claruerunt: qui vitus ex luciana prouincia nobilitate progenite patre hyla senatore progenitus: etatis sue anno: ad martyrii palam peruenit. Cum enim pater eius idola coleret: et vitus christum adoraret: sepius eum pater verberabat: eo quod idola colere nolebat. Demum pater illum modesto eius nutritore: tradidit: ut ei suaderet: quatenus deos colere studeret. Cui apprensus angelus ipsum confortauit: et adhuc puerum ad coronam martyrii animauit. Qui et in christo nomine miracula patrare cepit: et multos a diuersis languoribus sanauit. Quod audiens valerianus prefectus puerum accersit: et sacrificare nolentem: cathomnis cedi iussit. Brachia autem et manus verberantium subito aruerunt. Prefectus quoque manum amisit: pro quo tunc vitus orauit et continuo sanitatem percepit. Prefectus ergo puerum patri tradidit: et ut ipsum corripere psuasit. Tunc pater vitum in domum ducens diuersis musicoz generibus et puellarum lufibus: alijque delictarum generibus mutare animam pueri satagebat. Et cum ipsum in thalamo ieliffisset ornato mirabilis fragrantia inde exiit: que patrem et familiam nimio odore pfudit. Aspiciensque pater per rimas ostij septem angelos radiantem circa infantem conspexit: quos deos suos esse putauit: statimque excecatus est. Ad cuius vocis clamorem tora ciuitas commouit: ita ut prefectus accurreret: et cur ei hoc accidisset: interrogaret. Qui dicebat quod deos igneos viderat: et eorum aspectum ferre non valens lumen amiserat. Et cum in templum iouis per recuperando lumine ductus esset: et nihil proficeret: filium per sua sanitate rogauit: et lumen eius percipere recuperauit. Et non autem nec sic crederet: sed puerum occidere cogitaret. Angelus modesto et crescentie nutritoribus eius apparuit: et ut nauem conscendentes puerum ad aliam terram duceret imperauit. Qui nauiculam paratam diuinitus inuenit: et angelo duce vna nocte ad territorium roma-

gritanum puenerunt: et iuxta fluum silarum sub arbore quiescerunt: ubi aquila eis cibum deferebat: et multa miracula puer faciebat. Interea filius diocletiani imperatoris a demone arripit: et nisi vitus lucanum veniat: se nunquam exire fatetur: locum quoque ubi inueniendus sit: ab eodem explicatur. Vitus ergo querit: et inuentus adducit ad imperatorem. Qui super eius filium manum imposuit: et partem ab eo demone effugauit. Cum autem illi imperator ad deorum sacrificia iustaret: et vitus recusaret: et cum modesto et crescentia in diuini carcere missus esset: subito ferri molles eis imposita ceciderunt: et carcer immenso lumine coruscavit. Christus quoque sanctis apprensus illos ad passionis tolerantiam animauit. Quod imperator a custodibus intelligens eos educos in elibanum ignis inuenit: quos tamen ignis omnino non tetigit: in quo psallentes hymnum trium puerorum audierunt: indeque illesos omnino educunt. Tunc leo terribilis ad sanctos deuocandos dimittitur: sed tamen ab eis fideliter terrene placatus: eorum vestigijs mansuete persternit. Tandem in equuleo eos imperator iussit apprehendi: et in illo diutius extorqueri. Sed orante puero ut eos deus liberaret subito aer turbatus: terra concutitur: contraria mugit: templum deorum corruit: et multos opprimunt. Imperator autem territus fugit: et angelus sanctos exiit: atque fluum silarum vnde venerat in momento reposuit: ubi oratione fusa domino animas reddiderunt. Quorum corpora ab angelis custodia floridia illustris femina sancto vito reuelante repperit: et cum aromatibus in mariano predicto sepeluit. Qui passi sunt. xvij. kal. iulij.

De sancto Desychio martyre. Cap. cxxviii.

Desychius

Desychius martyr apud mesianam ciuitatem dorostorum passus est. Qui cum esset miles et beatum iulium martyrem et comitronem ad passionem comitatus esset: ut superius in eius passione. vi. kal. iunij dictum est. Sed eiusdem decollandi orationibus commendasset: eumque deosculatus esset a gentilibus tectus et maximo presidio oblat: in carcere diebus pluribus maceratus: tandem in confessione christi gladio cedente martyrio coronatus est. xvij. kalendas iulij.

De sanctis Fereolo et Ferutione martyribus. Cap. cxxix.

Fereolus presbyter

Fereolus et ferutio diaconus in galliis ciuitate bisuntionum passi sunt. Qui a beato hyreneo episcopo lugdunensi et martyre ad predicandum verbum dei missi: sub claudio iudice tectis ad trocleas extretati: et diuini flagellati: deinde in carcere reclusi sunt.

hanc quoque cum linguis eorum amputatis: nihilominus christi nomen clara facundia personarum: et populo predicaret. Interim comprebensi sunt: quibus index crudelis iussit ut unicuique eorum subule. xxx. manibus et pedibus et pectore infingerentur: atque ad ultimum gladio necarentur. Passi sunt autem. xvi. kalen. iulij.

De sanctis Rothlando et Aluicio et alijs militibus martyribus. Cap. cxxi.

Rothlandus et Aluicius atque multi alij milites christiani qui a saracenis in ruciaualle pro fide christi pugnares occisi sunt tempore karoli magni in catalogo martyrum ascribunt. Nam dum saraceni totam hispaniam occupassent: karolus monitu beati iacobi sibi apparentis atque iubentis ut terram suam ab infidelibus redimeret: cum suo exercitu hispanias ingressus: primo quidem ciuitatem pampilonem tribus mensibus obsessam muris funditus miraculose ruentibus cepit: et multos saracenos conuersos baptizari fecit. Quod similiter contingit in ciuitate lucerna in valle vridi posita que nunc est inhabitabilis facta. Et cum omnes ciuitates et castra hispanie conquassisset: ecclesiam beati iacobi apud compostellam visitauit: omnes honores ei ablatos restituit: easque amplioribus priuilegijs donauit. Sed dum redisset ad gallas aigolandus rex saracenorum apud maximam partem hispanie reacquisiuit: christianos elecit: spolauit et occidit. Quod audiens karolus ad hispaniam rediit: et ut refert Turpinus remensis archiepiscopus. xij. annis vel ibi personam suam vel exercitum tenuit. Et primo quidem apud sciam facundum grauissimo bello commisso multo rothlandi pater cum. xl. milibus christianoz occisus est. Karolus vero equo suo occisus: pedes stans cum duobus milibus christianoz de gaudio spata sua multos saracenos per medius scidit. Deinde sequenti cum quattuor marchionibus italie cum quattuor milibus militum in succursum christianoz venissent. Discedentes inde saraceni infinitum exercitum mauroz: moabitarij: ethiopijs: persarum: partioz: apfricanorum: et turcoz congregauerunt. Rex autem karolus agens ciuitatem post sex menses cepit: et decem milia saracenorum occidit: inde profectus est aigolandum usque tanonas. Deinde rediens galliam nouum exercitum congregauit ceterum et triginta milia bellatoz: cum quo hispaniam repedaui. Inter quos fuerunt precipui Turpinus remensis archiepiscopus: rothlandus comes cenomaneus. dominus blani nepos karoli et berra sorore: et filius milonis de anglie: oliuierus dux gebenesis. estulphus comes lingonesis. arastanus dux britannie: englerus dux aqtanie: gniferus dux burdegallensis: gelerus: gelinus: salomus: et balduinus frater rothlandi: gundebodus rex frisie: naama dux bayarie: ogerus dux dacie: la-

bertus dux biturie: sanson dux burgundie: constantinus prefectus romanoz: reginaldus de alba spina: gualtherus de themis: guilelmus: gerinus lothoringie dux: bogo: bertradius de nubijs: ganalonus traditor de maguntia: et multi alij equestres et pedestres: qui per ceteros portus transiitres pampilonem obsederunt. Ibi quoque commisso bello ex una parte christianoz centum. xxx. milia: ex alia saracenorum centum milia diuisa fauente gratia saraceni tanta cede prostrati sunt quod christiani usque ad bases in sanguine mergebantur. Occisus quoque aigolandus nullus eorum euasit: nisi rex sibyllie et rex cordube qui cum paucis auferunt. Eaptaque urbe omnes saraceni ibidem reperti trucidati sunt. De christianoz vero ceciderunt usque ad mille. Sequenti vero die pugnaui karolus cum surre principe nanarre: et cum tribus milibus occidit: totamque terram nanarre adeptus est. Deinde apud nageram obsidionem posuit: ubi erat gygas quidam nomine ferracutus de genere goliarum: quem admirandus babylonis ciuigantibus milibus turcoz miserat in subsidium saracenorum. Sic lanceam vel sagittam non formidabat: sed struez quadraginta viroz fortium possidebat. In isto autem singulari certamine cum multos milites christianoz sine alio bello solo brachio ex equo leuatos cepisset. Tandem rothlandus cum ipso congressus deo annuere gygantem vicit: et per vmblicus sua spata transiit. Sic quoque nagera ciuitas capitur: saraceni occidunt: et victi christiani absolunt. Post hec pugnaui rex apud cordubam cum regibus sibyllie et cordube: et interfecto rege sibyllie cum octo milibus saracenis: a rege altumator urbe obtinuit: eo pacto quod baptizaret: et deinde a karolo regnum tenens in domino pristino confirmaretur. Sic quoque tota hispania redempta sanctum iacobum in galatia iterum reuisit: honoribus et possessionibus ditauit: deinde ut rediret galliam: pampilonem aliquot diebus resedit. Auspicatus autem quod apud cordubam essent duo magni reges saraceni: videlicet Marsylus et baliganus frater eius missi de perfide hispaniam ab admirando babylonis: mandauit illis rex per ganalonum: ut aut baptismum susciperent: aut sibi tributum exolerent. Qui cum ganalono conspicientes miserunt karolo triginta equos oneratos auro et argento et opibus. Ganalono autem viginti equos similiter opibus istis onustos obulerunt: ut pugnatores karoli in manibus eorum traderet: quod ille facere permisit. Rediens quoque ganalonus munera karolo presentauit: et assensit quod reges ipsi christianos se facere disposuerunt: karolus quoque rogabant: ut eos in franciam prederet: quem illi velociter sequerent. Cum autem karolus in franciam rediret: consilio ganalonum dimisit: rothlandum et oliuierum cum maioribus pugnatoribus et viginti milibus militibus: ut ultimam custodiam in ruciaualle facerent: donec rex et omnes exercitus portus ceteros